

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 03 listopada 2021 roku w przedmiocie zawieszenia postępowania

Pozwem z dnia 02 grudnia 2021 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w W.) domagał się zasądzenia od pozwanego J. K. kwoty 18 123,59 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 18 050,04 złotych za okres od dnia 14 lutego 2020 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany rozwiązał łączącą go z powodem umowę przed upływem okresu, na jaki została ona zawarta, wobec czego powód naliczył pozwanemu odszkodowanie według wzoru: WO (wysokość odszkodowania) = (Ez, całkowita ilość energii określona przez klienta w umowie – (...), ilość energii zużyta do momentu rozwiązania umowy) * 60 złotych/MWh (stała cena określona w umowie). Nadto powód wskazał, że na dochodzoną kwotę składają się także skapitalizowane odsetki naliczone od innych zobowiązań pozwanego nie uregulowanych w terminie.

Zarządzeniem z dnia 22 września 2021 roku (k. 47 akt) zobowiązano powoda do precyzyjnego wskazania sposobu wyliczenia żądanej kwoty odszkodowania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszego zobowiązania, pod rygorem zawieszenia postępowania i skutków z art. 233 § 2 k.p.c.

W odpowiedzi na powyższe zobowiązanie, z zachowaniem wyznaczonego terminu, powód w piśmie z datą w nagłówku „dnia 15 października 2021 roku” (data prezentaty: 2021-10-19) wskazał, że umowa między stronami została zawarta na okres do dnia 31 grudnia 2021 roku i zakończona z dniem 15 października 2018 roku (punkt I pisma).

Natomiast w punkcie II pisma wskazano, że umowa została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2019 roku, a tym samym kara umowna została naliczona za okres od dnia 01 stycznia 2020 roku do dnia 31 grudnia 2022 roku.

Jednocześnie w tymże samym punkcie pisma poniżej, uzasadniając sposób wyliczenia kary umownej, wskazano, że została ona wyliczona za okres od dnia 01 listopada 2018 roku do dnia 31 grudnia 2021 roku, a więc za inny okres niż wskazany powyżej.

Powyższe oświadczenia powoda w zakresie dat zakończenia stosunku umownego (15 października 2018 roku albo 31 grudnia 2019 roku) oraz dat, za jakie została naliczona kara umowna (01 stycznia 2020 roku – 31 grudnia 2022 roku albo 01 listopada 2018 roku – 31 grudnia 2021 roku) pozostają ze sobą w sprzeczności, wobec czego nie sposób uznać, że powód wykonał zobowiązanie prawidłowo wskazując precyzyjnie sposób wyliczenia żadanego roszczenia (kary umownej), w tym okres, za jaki została ona wyliczona, a co – wobec treści zarzutów pozwanego – jest konieczne dla oceny, czy dokonał tego w sposób zgodny z umową. Wreszcie precyzyjne wskazanie tej okoliczności jest niezbędne nie tylko z powodu konieczności poddania żądania pozwu weryfikacji, lecz stanowi wymagane przepisami k.p.c. uzasadnienie żądania w tym zakresie i wyznacza granice z punktu widzenia art. 321 k.p.c. oraz art. 365 k.p.c. i art. 366 k.p.c., a więc zakresu orzekania i ewentualnej powagi rzeczy osądzonej. Uzasadnienie pozwu sporządzonego przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego w tym zakresie nie zawiera zaś jakiegokolwiek wyjaśnienia poza przytoczeniem postanowień umowy, zaś oświadczenia powoda zawarte w piśmie z datą w nagłówku „dnia 15 października 2021 roku” (data prezentaty: 2021-10-19), jak już wskazano, pozostają ze sobą w sprzeczności, w szczególności w zakresie dat zakończenia stosunku umownego oraz dat, za jakie została naliczona kara umowna.

Mając na względzie powyższe i uznając, że zachodzi w sprawie przeszkoda uniemożliwiająca dalsze prowadzenie postępowania, na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. Sąd zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

6. (...)

7. (...)

8. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 16 kwietnia 2022 roku